

CAPILLITIUM FICTITIUM.

Vide *verb.* Coma fictitia *per tot.*

CAPITULUM (II, 325).

CAPITULUM QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT EJUS CONVOCATIONEM, SEU CONGREGATIONEM.

Capituli convocatio qualiter, et per quem facienda. Vide *verb.* Capitulum, *art. 1, num. 1 ad 5.*

Convocator capituli non tenetur explicare materiam convocationis in ipsa convocatione, et pro convocatione non requiritur licentia episcopi, si solum sit sine illa congregari, et non potest absque justa causa prohibere, ne convocetur: bene vero ex justa, *ib. num. 6 ad 10.*

Non potest tamen episcopus cogere canonicos ad sibi significandum quid tractare velint in capitulo: bene vero ad sibi exhibendam copiam actorum, seu resolutionum capitularium, *ib. num. 11, 12.*

Episcopus potest congregare capitulum pro casibus, in quibus juxta sacros canones tenetur exquirere ejus votum, vel consilium, et in aliis casibus spectantibus ad sui dignitatem; non potest tamen pro spectantibus ad capitulum uti capitulum, *ibid. num. 13 et 14.*

Vicarius generalis episcopi, sive præsente, sive absente episcopo, in nullo casu potest convocare capitulum exemptum; bene vero non exemptum, *ib. num. 15 et 16.*

Exstante legitima consuetudine, ut episcopus seu vicarius interveniat in omnibus capitulis, etiam quæ fiunt pro re spectante ad capitulum, debet illa servari; non potest tamen nec episcopus, nec vicarius intervenire, seu perseverare, si in capitulo agendum sit de interesse proprio, seu suorum, et exponitur, *ib. num. 17 ad 20.*

Ubi autem episcopus, seu vicarius juxta solitum, seu consuetudinem capituli intervenit, non potest ferre suffragium, nisi esset etiam canonicus, *ibid. num. 21 et 22.*

Episcopus in casibus, in quibus convocatur capitulum, debet in eo præsiderere cum omnibus prerogativis. Si tamen solum, ratione consuetudinis adsit in capitulis, et non convocando, in actibus concomitantibus capitulum, præminentia loci, etc., spectat ad caput capituli, ni obstet consuetudo, *ib. num. 23 ad 25.*

Episcopus, qui est canonicus, sive in ecclesia suæ diœcesis, sive alibi, non potest uti canonicus convocare capitulum, vota recipere, et similia, sed hæc spectant ad caput capituli; habet tamen præcedentiam, et præminentiam super omnes canonicos et dignitates, *ib. num. 26 et 27.*

Capitulum convocari, seu celebrari debet in ecclesia, et loco ad hoc determinato, nisi justa causa aliter exoptulat, *ib. num. 28 ad 31.*

Capitula, seu tractatus, et congregationes, actusque capitulares per canonicos cathedralium, et collegiarum ecclesiarum, fieri non debent eo tempore, quo celebrantur divina officia, *ib. num. 32.*

Definitio, nomen capituli ecclesiæ cathedralis, et origo capitulorum, *ib. num. 33 et seqq.*

Referuntur quatuor requisita, ut capitula jure suo expleant negotia, *ib. num. 36.*

Quenam requirantur, ut capitulum legitime convocatum dici possit, *ib. num. 40 ad 42.*

Quo modo, quo loco et tempore convocandum, *ib. num. 43 ad 50.*

Quinam convocandi, *ib. num. 51 ad 56.*

Quomodo negotia capitulariter expediantur, *ibid. num. 57, 58.*

De consensu canonicorum præstando in capitulo, *ib. num. 59 ad 65.*

Num ad convocationem capituli extraordinarii debeant canonici ei, qui jus habet convocandi et præsidendi, negotia pandere, propter quæ convocatio desideratur, *ib. num. 64, 65.*

CAPITULUM QUOAD EA, IN QUIBUS REQUIRITUR EJUS CONSILIUM, VEL CONSENSUS.

Jurium capitularium diminutio. Vide *verb.* Capitulum, *art. 2, num. 32.*

Capituli consensus requiritur in multis, et assignantur, *ib. num. 1 ad 11, et num. 53 et seqq.*

Advertendum est quod consensus majoris partis sufficit in iis, quæ sunt communia pluribus uti universis, non autem uti singulis; et capituli consensus præstandus est collegialiter, et eo ad id legitime congregato: ac quoties requiritur, facta sine illo etiam per episcopum, sunt nulla, *ibid. num. 12 ad 14.*

Reprehenditur auctor, quod non recensuerit omnes casus, in quibus episcopus adhibere debet consensum capituli, *ib. num. 59.*

Capituli consilium requiritur in multis, et referuntur, ac generatim habendum est in arduis Ecclesiæ negotiis, *ib. num. 15 ad 26.*

At vero fere ubique habetur in plurimis consuetudo contraria, qua legitima exstante non amplius requiritur ipsius capituli consilium, *ib. num. 27 et seqq.*

CAPITULUM QUOAD EA, QUÆ IPSUM CONCERNUNT, ET SEDE PLENA, ET SEDE VACANTE.

Capitulum sede plena, seu vivente episcopo, potest etiam sine consensu episcopi condere statuta de his, quæ respiciunt particularia ipsius capituli negotia, aut proprios capitulares concernunt circa rectam ordinationem ecclesiæ, etiam sub pœnis; successores tamen non obligant, nisi sint ab episcopo confirmata. Vide *verb.* Capitulum, *art. 3, num. 1 et 2, et num. 72 et seqq.*

Capitulum ex causa publicæ utilitatis potest statuta facere contra antiquam ecclesiæ consuetudinem etiam de ea non facta mentione, attentis tamen quibusdam, quæ dantur, *ib. num. 3 ad 5.*

Ut autem valeant statuta a capitulo condita, quatuor potissimum requiruntur conditiones, quæ assignantur, *ib. num. 6.*

Capitulum, vivente episcopo, non potest facere statuta, quæ obligent extraneos, sive totam diœcesim; nec non plura alia, quæ exhibentur, *ib. n. 7 ad 12.*

Capitulo potest competere jus conferendi beneficia etiam private ad episcopum; hoc existente hæretico, concedere potest dimissorias. Ivo ipsas sufficit obtinere ab uno ex canonicis, si reliqui propter hæresim sunt dispersi, *ib. num. 13 ad 15.*

Capitula cathedralium, etiam vivente episcopo, vocanda sunt, et admittenda, aut eorum nuntii ad concilia provincialia, præsertim ad ea tractanda, quæ capitula ipsa contingere dignoscuntur, ut etiam capitula collegiarum quasi episcopalem jurisdictionem habentia, *ib. num. 16 et 17.*

Capitulum non potest residentiam canonicorum remittere, neque servitium condonare, *ib. num. 18.*

Capitulum, sede vacante, succedit in jurisdictionem episcopi, et potest omnia facere, quæ sunt jurisdictione ordinaria, nisi expresse prohibita reperiantur; non succedit tamen in jurisdictione episcopo delegata etiam ex generali delegatione sedis apostolicæ; nec in ea, quæ ei ex concilio Tridentino competit tanquam sedis apostolicæ delegato; secus autem si competat utroque jure, scilicet ordinario et delegato, *ib. n. 19 ad 22, et n. 76 et seqq.*

Capitulum, sede vacante, non succedit in jurisdictione competente episcopo jure speciali, et inde consecratoria præbentur, *ib. num. 23 ad 25.*

Capitulum, sede vacante, potest quasdam constitutiones facere obligantes totam diœcesim, etiam in tempus futuri episcopi, donec hic, vel ejus successor easdem revocaverit; et tenetur vicarium capitularem constituere infra octo dies post mortem episcopi, *ib. num. 26, 27 et 28.*

Capitulum non potest cogi ad ereandum vicarium intra pauciores dies, quam octo, et infra illos

dies antequam vicarium constituat, exercitium jurisdictionis spectat ad totum capitulum in solidum, non autem ad primam dignitatem, *ibid. num. 29 et 30.*

Capitulum nedum potest eligere vicarium capitularem post mortem episcopi, sed etiam quando ecclesia vacat per translationem episcopi ad aliam ecclesiam, aut efficitur captivus ab hostibus catholice fidei, vel ingreditur aliquam religionem, vel renuntiat, vel est depositus, aut relegatus, *ibid. num. 31 ad 35.*

Non potest tamen capitulum vicarium constituere in casu, quo episcopus sit excommunicatus, vel suspensus, vel in casu, quo episcopo in remotis degente vicarius generalis ab ipso relictus moriatur vel a principe sæculari ejiciatur a diœcesi, *ibid. num. 36.*

Capitulum non potest devenire ad electionem vicarii capitularis ante certam notitiam vacationis, nec post habitam notitiam mortis, vel translationis episcopi, quando vicarius episcopi defuncti, vel translati, missus fuerat a sancta sede, vel a Sacra Congregatione episcoporum, *ib. num. 37 et 38.*

Electio vicarii capitularis debet fieri a capitulo more solito capitulariter congregato, et per secreta suffragia, *ib. num. 39.*

Capitulum non potest eligere in vicarium capitularem, nisi unum tantum, vel ad summum duos, ut alternis mensibus vicariatus munere fungantur, quoties ad id legitima adsit consuetudo, *ib. num. 40 et 41.*

Facta semel per capitulum electione vicarii capitularis, non potest illum ad libitum revocare, et novum constituere; ad quod justa accedente causa obtinenda est a Sacra Congregatione episcoporum licentia, *ib. num. 42, 43 et 44.*

Plures sunt causæ, propter quas solet Sacra Congregatio episcoporum facultatem concedere removendi vicarium capitularem ut indignum, et assignantur, *ib. num. 45.*

A capitulo pro electione vicarii capitularis circa vacationem et absentes quid observandum sit afferunt, *ib. num. 40 ad 49.*

Capitulum debet pro vicario capitulari eligere unum qui sit de gremio capituli, si adsit idoneus, et qui sit doctor in jure canonico ab aliqua universitate, *ibid. num. 50 ad 53.*

Habilis tamen non doctor tolerari potest, si doctor haberi non possit, et tunc sibi eligere tenetur consultorem doctorem, *ib. num. 54 et 55.*

Si capitulum eligat aliquem in vicarium capitularem non doctorem, quando adest doctor, electio devolvitur ad metropolitanum: si tamen vicarius deputatus per metropolitanum decesserit, posset capitulum novum eligere vicarium infra octo dies ut prius, *ib. num. 56, 57.*

Capitulum non potest in electione, seu deputatione vicarii apponere restrictivam, ut vicarius capitularis non possit procedere contra aliquem capitularem absque consensu capituli, nec quadam alia, quæ assignantur, *ib. num. 58 ad 62, verb. Ordo, art. 5, num. 43; verb. Vicarius capitularis, art. 3, num. 48.*

Capitulum post electionem vicarii nullam exercere potest jurisdictionem, *ib. num. 63 et 64, verb. Ordo, art. 5, num. 42; verb. Vicarius capitularis, art. 3, num. 39.*

Capitularibus vicariis in regno Neapolensi prohibetur concessio litterarum dimissorialium pro prima clericali tonsura, aliisque ordinibus etiam si annus a die vacationis ecclesiarum elapsus sit, absque speciali facultate Sacre Congregationis, *ibid. num. 71.*

Capituli extinctio non inducit suppressionem cathedralis episcopalis, *ib. num. 70.*

Laudabile et approbatum est statutum, per quod plures fratres, aut plures quam duo consanguinei

primi, et secundi gradus excluduntur a voce activa in capitulo, *ibid. num. 65.*

Capitulum nequit celebrare missas in ecclesiis regularium, ipsis renuentibus. Vide *verb.* Missa, *art. 4, num. 31.*

Capitulum cathedralis non est salutandum a concionatore cum titulo reverendissimi, neque in absentia episcopi, *ib. num. 66, et verb. Titulus, num. 28.* Alia vide *verb.* Vicarius capitularis, *art. 1 et 2.*

Dantur capitula, in quibus deest cathedra episcopalis, et ita sedes vacans concipi nequit, et quænam sint, *ib. num. 85 et seqq.*

Quoad ea quæ concernunt capitulum regularium. Vide *verb.* Electio, *art. 4, per tot.*

Primis Ecclesiæ sæculis presbyteri et diaconi, animarum curam gerentes unum cum episcopo corpus quasi constituebant, *ibid. num. 85.*

Sæculis subsequentibus episcopi cœperunt e clero quosdam eligere quorum consilio et opere diœcesim suam regerent, *ib. num. 86.*

Tunc omnia negotia tractari et absolvi cum consilio vel consensu capituli cœperunt, *ib. num. 87.*

Hoc jus ad capitula cathedralia devolvi cœpit, *ib. num. 88.*

Quare capitulum cathedrale hac prerogativa gaudeat, *ib. num. 89.*

Capitulum cathedrale, tanquam senatus Ecclesiæ, magistrum civilem præcedit, et sede vacante regit diœceses auctoritate episcopali, *ib. num. 90, 91.*

Quenam ei competant, sede vacante, *ib. num. 92 ad 95.*

A causis matrimonialibus et criminalibus non excluditur capitulum, sede vacante, *ib. num. 96.*

Sed in his quæ speciali qualitate episcopo attribuantur, non representat episcopum, *ib. num. 97, 98.*

Fungitur vice pastoris, *ib. num. 99.*

Illius potestas circa collationem beneficiorum, sede vacante, *ib. num. 100 ad 103.*

Alienatio honorum Ecclesiæ illi interdicitur, *ib. num. 104.*

Quæ ab ordine episcopali dependent, in capitulo non transeunt, *ib. num. 105.*

Capituli potestas in expediendis litteris dimissorialibus, *ib. num. 106 ad 109.*

De jure communi jurisdictione episcopi ad capitulum devoluta, eam per se in communi olim exercere poterat, sed concilium Tridentinum declaravit quod teneatur vicarium infra octo dies constituere, *ib. num. 111.*

Quædam notanda de vicario et ejus jurisdictione, *ib. num. 112 ad 114.*

Post nominationem vicarii adhuc capitulo incumbit episcopalis sollicitudo, et si vicarius sit suspectus, providet capitulum, *ib. num. 115, 116.*

Si capitulum reservet sibi aliqua, ea vicarius exercere non potest, et revocatur pro libitu capituli, *ib. num. 117, 118 et 119.*

Synodus Mechliniensis decernit: Vicarium a capitulo electum vel confirmatum, sine justa causa removeri non posse; idem declaravit Sancta Congregatio, *ib. num. 120, 121.*

Capitulum, sede vacante, tenetur eligere œconomum, ubi cura fructuum percipiendorum illi incumbit, *ib. num. 122, 123.*

Si episcopatus juri regaliæ sint subjecti, rerum temporalium cura ad officarios regios spectat, in Italia vero ad Cameram apostolicam, *ibid. num. 124 ad 126.*

Œconomi a capitulo deputati solam custodiam rerum ad episcopatum spectantium habent; et tenentur rationem reddere episcopo promoti, *ibid. num. 127.*

Vicario capituli non diriguntur dispensationes matrimoniales, sed episcopo viciniore, vel ejus vicario in spiritualibus, aliter executio esset nulla,

et nullum matrimonium contractum. Vide *verb.* Capitulum, *art. 5, ib. num. 128, 129.*

Capitulum quid et unde dictum, *ib. num. 130.*

Capitula librorum, *ib. num. 131.*

Capitula seu capitularia dicuntur etiam canonum ecclesiasticorum, legumque regiarum codices, *ibid. num. 132.*

Capitulum, seu brevis lectio quid, et varia ejus nomina, *ib. num. 133.*

Capitulum, congregatio personarum ecclesiasticarum; et capitulum monachorum, *ib. num. 134, 135.*

CAPPA (II, 565).

Cappa quid, et ejus antiquitas. Vide *verb.* Cappa, *num. 1.*

In collegiatis insignibus usus cappæ cum rochetto per Sedem apostolicam canonicis concedi solet, *ib. num. 2 et 3.*

Hæc insignia concessa fuerunt etiam inferioribus clericis, *ib. num. 4.*

Si ecclesia cathedralis non habeat usum cappæ, non debet concedi ecclesiæ collegiatae, quod tamen limitatur, *ib. num. 5, 6.*

Quoties cathedralis habeat ex indulto usum cappæ, non potest idem habitus concedi collegiatae, si sint in eodem loco, aliter tamen si distent, *ibid. num. 7, 8.*

Usus cappæ et rochetti est de regalibus summi Pontificis, *ib. num. 9.*

Cappa et rochetum non denotant jurisdictionem, sed solum perfectionem et ornamentum; et gestari possunt non solum in ecclesia, sed in aliis functionibus ecclesiasticis, *ib. num. 10 et 11.*

CAPSULÆ.

Capsulæ pro elemosynis ad missas ab ecclesiis auferri debent, si illis satisfieri non possit. Vide *verb.* Missa, *art. 2, sub num. 1, vers. Undecimo super quinto, vers. Decimo tertio, An pœna, et vers. Ad undecimum respondit.*

Capsulæ pro elemosynis nullimode retineri possunt a Fratibus Minoribus. Vide *verb.* Votum, *art. 2, num. 99.*

CAPUCCINI.

Varia Capuccinos concernentia. Vide *verb.* Capuccini, *num. 1 et seqq.*

Capuccini unde dicti, et a quo coepta eorum reformatio. Vide *verb.* Capuccini, *num. 9, 10.*

Fratres capuccini ad ordinem Sancti Francisci de Paula transire nequeunt, *ib. num. 11.*

Possunt recipere discalceatos, non vero fratres de Observantia, *ib. num. 12, 13.*

Prohibentur habere possessiones, annuos redditus, armenta et elemosynas quæ civilem præbent actionem, *ib. num. 14 ad 16.*

Alia capuccinos concernentia, *ib. num. 1 ad 8.*

CARCER.

Carceris pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna, *art. 2, num. 4.*

CARDINALES (II, 567).

QUOAD EORUM ORIGINEM, CREATIONEM, ET NUMERUM.

Cardinalium origo figuratim, exemplariter, ac nominaliter, unde desumpta. Vide *verb.* Cardinales, *art. 1, num. 1 ad 8, et num. 67 et seqq.*

Missis iis, quæ auctor affert, indicatur cardinalium denominatio in antiqua ecclesia, et de illorum origine disseritur, *num. 51 et 55.*

Creatio cardinalium diversimode, diversisque ritibus pro diversitate temporum, et pontificum fuit hactenus facta, et nostris temporibus penitus obsolevit, quod in caeremoniali Romano dispositur de promovendis cardinalibus feria quarta Quatuor anni Temporum, etc., et qui in præsentiarum viget usus refertur, *num. 9 ad 19.*

Licet ab Eugenio IV fuerit decretum, quod cardinales in secreto consistorio pronuntiat non dicantur cardinales, antequam cardinalatus insignia susceperint, neque vocem in electione summi Pontificis habeant, donec sit eis licentia votandi concessa, hodie tamen res e converso se habet, *num. 20 ad 25.*

Ad cardinalatum promovendi debent habere ea omnia, et singula requisita et qualitates, quæ pro episcopis præficiendis a sacris canonibus decernuntur; et pro possibili ex cunctis mundi partibus sunt eligendi, ac ex regularibus Mendicantibus quatuor saltem fieri debent cardinales theologi, *num. 24 ad 26.*

Illegitimi etiam per sequens matrimonium legitimitati ad cardinalitum dignitatem non sunt promovendi, et multo minus spurii, *num. 27 et 28.*

Cardinalis eligendus debet esse prius clericus; et qui filios, vel ex his nepotes habet, cardinalis esse non potest: ut nec etiam frater ex uno parente germano, vel patruelis, consobrinus, aut amittinus alicujus cardinalis viventis, *num. 29 ad 31.*

Item patruo, vel avunculo cardinale vivente, ejus ex fratre, vel sorore nepos, vel e converso nequit fieri cardinalis; imo neque ullus potest esse cardinalis, qui primo, aut secundo consanguinitatis gradu alicui cardinali viventi sit conjunctus, *num. 32 et 33.*

Bigami ad cardinalatum non solent assumi; nec ad cardinalatum sunt assumendi, nisi lectissimi, præcellentes, et undequaque digni viri, *num. 34 et 35.*

Ætas pro cardinalibus presbyteris, et episcopis requisita est triginta annorum, et pro diaconis viginti duorum annorum, *num. 36 et 37.*

Numerus cardinalium varius olim fuit pro varietate temporum, et summorum pontificum, qui juxta exigentiam temporum, seu rerum variam emergentiam plures, vel pauciores cardinales creabant, *num. 38 et 39.*

A tempore tamen Sixti V, numerus septuagenarius invariatus remansit, prout ipse adinstar illorum septuaginta seniorum, quos Dominus auditores consiliarios Moysi dedit, constituit, sex cardinales episcopi, quinquaginta cardinales presbyteri, et quatuordecim cardinales diaconi, *num. 40 et 41.*

Et cuilibet ex omnibus istis septuaginta cardinalibus juxta suum ordinem est assignata sua particularis ecclesia, titulus et diaconia. Affertur constitutio, et assignantur ecclesiæ, etc., *num. 41, 43 et 44.*

De vario cardinalium numero expressius agitur, *num. 55 et seqq.*

Differentia quæ est inter Romanæ Ecclesiæ et cæterarum ecclesiarum cardinales, *num. 71.*

Cardinalium tituli et diaconia, *num. 74, 75.*

Episcopi suburbicarii, *num. 76.*

Collatio titularum, *num. 77.*

CARDINALES QUOAD EORUM DIGNITATEM, ET PRÆEMINENTIAM.

Cardinalatu nulla est major dignitas post papatum in Ecclesia Dei. Vide *verb.* Cardinales, *art. 2, num. 1 ad 4.*

Tantæ dignitatis, præstantiæ et præeminentia sunt cardinales, quod ipsis solis est demandata auctoritas eligendi summum pontificem, et innuitur qualiter habita, et exercita, priscis temporibus, et qualiter nunc, et per quos stabilita, *num. ibid. 5 ad 9.*

Cardinales soli possunt deferre pileum, seu galero rubrum, et birretum purpureum, ac vocari cum titulo eminentissimi et Vestrae Eminentia, *num. 10 ad 15.*

Imo cardinales sunt tantæ dignitatis, et præeminentia, ut eorum dignitas non parum regiam majestatem æmulare contendat, præcipue collegium representantes, quod est honorabilis membrum in Ecclesia Dei, etc., *num. 14 ad 18.*

Adducitur decretum a particulari Congregatione editum, et a Clemente XI approbatum, et servari mandatum circa assecutionem decanatus Sacri Collegii Cardinalium, *num. 19.*

Affertur constitutio Benedicti XIII, qua decanatum Sacri S. R. E. cardinalium Collegii ad episcopum cardinalem antiquiorem, licet a Romana curia absentem, dummodo tempore vacationis ejusdem decanatus apud priorem sibi commissam ecclesiam personaliter residet, devenire decernitur, pluraque alia quoad Ostiensis, et Veliternensis ecclesiarum optionem, statumque, *num. 20.*

Affertur constitutio Clementis XII, qua prævia confirmatione, et innovatione alterius constitutionis san. mem. Pauli papæ IV, anno 1555 editæ, decernitur decanatum Sacri S. R. E. Cardinalium Collegii ipso jure deferendum esse cardinali antiquiori episcopo, qui tempore vacationis ipsius decanatus in Romana curia præsens, vel ex causa publica, ac Romani pontificis destinatione duntaxat, non tamen ratione residentia apud aliam ecclesiam sibi commissam a dicta curia absens fuerit, aliisque insuper statuuntur, et ordinantur tam circa ejusmodi decanatum, quam circa sex episcopatus suburbicarios eisdem cardinalibus assignari solitos pro titulo sui cardinalatus, *num. 21.*

Historia præequentia cardinalium super episcopos, archiepiscopos, et patriarchas, *num. 25 ad 30.*

Honores quibus prosequendi sunt cardinales, *num. 22 et 23.*

Cardinalium dignitas non semper fuit illustris, *num. 31.*

Quando supra episcopos assurgere cœperint, et unde hæc elatio repetenda, *num. 32 ad 34.*

Cardinales episcopi principalem partem obtinebant in electione pontificis, cujus consecratio private ad eos spectat, *num. 35 ad 37.*

Cardinalium purpura, et usus mittendi pileum, *num. 38 et 39.*

CARDINALES QUOAD EORUM RESIDENTIAM, ET JURISDICTIONEM IN SUIIS TITULIS, AUT DIACONIIS.

Cardinales tenentur residere in suis titulis; quod si in hac parte deficiant assignatur qualiter jam practicum, et deinceps procedendum. Vide *verb.* Cardinales, *art. 3, num. 1 ad 8.*

Cardinales non possunt a Romana curia abscedere vel extra permanere sine licentia papæ sub variis pœnis, *num. 9, 10 et 11.*

Cardinales etiam non episcopi habent in suis titulis, et in ecclesiis sibi subjectis episcopalem jurisdictionem, adducitur et explicatur responsum, ad id datum a Gregorio XIII, necnon plura recensentur exinde, quæ præstare valent, ac tandem concluditur posse cardinales sive per se, sive per suos vicarios in suis titulis reliqua facere, quæ sunt jurisdictionis episcopalis, *n. 12 ad 25.*

Reprehenditur auctor, *num. 25 et 24. Vide ad n. 20, in not.*

Et idem cardinalis vicarius Urbis non cognoscit de causis sub titulis cardinalium; atque supradicta procedere etiam in cardinalibus diaconis in suis diaconiis, *n. 26 et 27.*

Cardinales episcopi ad legis residentiam tenentur, *n. 28.*

Cardinales episcopi suburbicarii, *n. 31 et seqq.*

Jurisdictio cardinalium in ecclesiis suorum titularum longe minor est ea, quam eis tribuit auctor, *num. 35 et seqq.*

Occasio disputationis super jurisdictione cardinalium in ecclesiis suorum titularum, *n. 39 et seqq.*

Archipresbyteri patriarchalium basilicarum quid, *num. 43.*

Quando archipresbyter ecclesiæ Lateranensis simul cœperit esse cardinalis, *num. 44.*

De optione ad episcopatus suburbicarios, *num. 45.*

CARDINALES QUOAD EORUM PRIVILEGIA.

Cardinales plurimis potiuntur privilegiis, quibus eorum grandis ornata est dignitas; varia referuntur per viginti tres primos numeros, apposita uti oportet advertentia sub *num. 5*, quoad privilegium altaris portatilis: ac demum remissive quoad alia. Vide *verb.* Cardinales, *art. 4, per totum.*

Ex rationibus ab auctore adductis, *num. 4*, concludi non potest cardinalem non episcopum posse sibi eligere confessarium ab ordinario non approbatum, *ib. in not.*

Errat auct. *n. 18. Vide ib. in not.*

De numero privilegiorum, quibus cardinales fruuntur, *num. 25.*

De modo testandi cardinalium ad instar militum, et varia adnectuntur ad materiam, *n. 26 et seqq.*

Cardinalis professus ex Hierosolymitano testare non potest sine pontificis permissione, *num. 30.*

De cæteris privilegiis cardinalibus concessis, *num. 31 ad 38.*

CARDINALES IN CONCLAVI, ET SEDE VACANTE.

Cardinales ingredi debent conclave transactis decem diebus a morte papæ, ibique non possunt habere ultra duos servientes clericos vel laicos sibi benevisos, et confessarium a majori parte cardinalium per secreta suffragia eligendum. Vide *verb.* Cardinales *art. 5, n. 1 ad 3, et not. ad n. 3.*

Cardinales episcopi, audita morte papæ, tenentur ad conclave, et post duos menses ab electione, et coronatione papæ redire ad suum episcopatum sub pœna contra episcopos non residentes, *n. 4.*

Cardinales non intrantes conclave, vel exeuntes sine causa non sunt amplius requirendi, nec admittendi ad electionem faciendam, et exeuntibus infirmis, alii debent prosequi electionem, et convalescentes possunt redire, et qui intra decem dies non se steterunt, si prævenerint re integra, debent admitti ad conclave, *n. 5 ad 7.*

Dato casu, quod papa pereat extra civitatem Romanam, vel extra eam in qua erat curia, tunc cardinales tenentur convenire in civitate, in cujus territorio, seu districtu pontifex obiit, et ibi in palatio episcopali, vel alio commodiori loco construere conclave, cælis per cortinas divisus, et papam de more eligere, *n. 8 et 9.*

Cardinales in conclavi solum vacare debent electioni pontificis, nisi ecclesiæ necessitas urgeat ad alia, nec debent admittere ad se venientes, nec dari facultas cum eis secrete loquendi, imo sub excommunicationis lææ sententiæ pœna inhibetur nuntium, vel scripturam ad cardinales mittere, vel cum aliquo secrete loqui, *num. 10 ad 12.*

Innuitur dispositio Gregorii X ad properandam pontificis electionem, ac talis dispositionis ratio, et executio tangitur, *num. 13, 14 et 15.*

Cardinales in conclavi excludi non possunt ab electione activa vel passiva ratione excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, et quæ insuper circa conclave nunc vigeant, indicantur, *num. 13, 17 et 18.*

Cardinales in conclavi existentes possunt in suis titulis jurisdictionem exercere non persona-

liter, sed per suos vicarios et ministros. Vide *verb. Cardinales, art. 5, n. 49 ad 21.*

Cardinales non sunt cogendi intrare conclave, nisi in casu, quo nullus velit intrare, vel in casu quo, non electo pontifice, omnes simul, vel successive exire contingeret, *num. 22.*

Sede vacante cardinalium collegium non succedit pontifici in his, quæ ratione excellentiæ, dignitatis, præminentia, ac prærogativæ tantum sunt reservata, et præbentur quæ inde consecrari non possint, *num. 25 ad 32.*

Cardinales, sede vacante, nec in arduis possunt se immiscere, nisi pro terra ecclesiæ defendenda, et grandi evidenti periculo imminenti, nec potestatem aut jurisdictionem habent gratiam aliquam, aut justitiam faciendi, aut factam per pontificem mortuum executioni demandandi, *num. 33 et 34.*

Potest autem collegium cardinalium, sede vacante, mittere unum cardinalem pro terra ecclesiæ defendenda, vel evidenti ingenti periculo necnon mittere tanquam nuntium cardinalem ad papam electum in absentia, et ad illum reducendum ad Urbem; illique expensas necessarias constituere de redditibus Romanæ Ecclesiæ, et legatum a papa defuncto missum, urgente tamen necessitate, revocare, *n. 35 ad 39.*

Duobus de papatu contententibus, et generale concilium convocare renuentibus, potest fieri convocatio a collegio cardinalium, ac potest et debet intrusum in papatu anathematizare, et extrudere, *n. 40 et 41.*

Cardinalium legatorum apostolicorum officium non expirat per obitum papæ, seu sede vacante, ut etiam congregationum cardinalium facultates, quæ nec consueverunt renovari per novum, *num. 42, 43 et 44.*

Præfata tamen sede vacante cardinalibus in conclavi manentibus, debent conquiescere quoad negotia et causas, quæ expediuntur per subscriptionem cardinalis præfecti, seu habentis sigillum, non sic quoad ea, quæ in communi forma a solo secretario expediri solent; indeque quid præstari queat ponitur, *num. 45, 46 et 47.*

Recensentur constitutiones apostolicæ, quas cardinales initio conclavis jurati servare promittunt, *n. 48 et 49.*

CARDINALES QUOAD EORUM SEPULTURAM, ET QUARTAM PAROCHIALEM.

Cardinales Romæ decedentes, vel extra electa sepultura, ubi sepeliri debeant. Vide *verb. Cardinales, art. 6, num. 1 et seqq.*

Ampliatur auctor, *num. 1 et 11.*
Cardinalis regularis potest sibi eligere sepulturam ubilibet sine licentia superioris regularis, alias decedens, non electa sepultura, sepelitur in propria ecclesia sui tituli, *n. 6 et 7.*

Nullis autem cardinalibus permittitur sepeliri in basilica Vaticana, et quarta parochialis debetur proprio paroco ex funere cardinalium, qui sepeliuntur extra parochiam, *num. 8 et 9.*

CARDINALES QUOAD QUASDAM ADDITIONES AUCTORIS.

Cardinales ad Urbem accedentes summo pontifici se sistere debent, nec ab Urbe discedere possunt sine licentia ejusdem. Vide *verb. Cardinales, art. 1, num. 46.*

Cardinales in Urbe non residentes qualibet ex causa excluduntur a participatione Rotuli, *n. 47.*

Accedentibus autem ad Urbem ex causa legitima tribuitur portio pro tempore moræ, *n. 48.*

Forma et solemnitas in exsequiis sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium servanda. *art. 6 num. 10.*

Cardinales in causis commissariis judicantes uti debent notario archivii, *art. 1, n. 49.*

Cardinalibus tribui potest ecclesia episcopalis in partibus infidelium, *ib. num. 50.*

Cardinalis episcopus residentia legem tenetur, *art. 3, num. 28.*

Cardinales episcopi per ecclesiasticam dignitatem, quibus honoribus prosequendi sint a gubernatoribus, vicelegatis, et præsentibus, *art. 2, num. 22.*

Cardinales tam in Urbe, quam in aliis civitatibus degentes, quando visitari debeant a prælatis, *art. 2, num. 23.*

CARO, CARNES (II, 451).

Carnium esus prohibitus est diebus jejunii. Vide *verb. Jejunium, art. 1, n. 8.*

Item prohibitus est diebus Veneris et Sabbati. Vide *verb. Abstinencia, n. 1.*

Dispensati circa esum carnium, an, et quando censeantur etiam dispensati a jejunio. Vide *verb. Jejunium, art. 1, n. 50 ad 54.*

Si Nativitas Domini nostri Jesu Christi accidat in die Veneris, dispensantur omnes ab abstinentia carnis, exceptis illis, qui tenentur voto, vel regulari observantia. Vide *verb. Abstinencia, num. 8.*

Hinc Fratres Minores tenentur ad jejunium tali die. Vide *verb. Jejunium, art. 2, n. 27 et seqq.*

Advenæ, et peregrini an, et quando in locis suæ peregrinationis teneantur abstinere a carnibus. Vide *verb. Lex, art. 3, a n. 31 ad 35.*

Carnibus vesci in monasteriis Carthusiensibus est omnibus sub pena excommunicationis lætæ sententiæ interdictum. Vide *verb. Caro, num. 1.*

Carnium esus si cui conceditur tempore jejunii, is servare debet leges præscriptas de unica comestione, de non permiscendis epulis, de hora refectionis, et aliis declarationis Benedicti XIV, *num. 2.*

Carnes comedi nequeunt in vespertina refectiuncula tempore jejunii, *num. 3.*

Carnium esus die Sabbati prohibetur Latinis in Græcorum famulatu degentibus, *num. 4.*

Carnium esus in die Sabbati per annum permittitur in regnis Castellæ, Legionis, et Indiarum, *n. 5.*

Carnis privium, ita dictum tempus ante Quadragesimam, quia ecclesiastici et religiosi a carnibus abstinere incipiunt, *n. 6.*

Abusum comedendi carnes Dominica prima Quadragesimæ, spectacula, ludosque publicos diebus festis fieri solitos ab ecclesia Mediolanensi extirpavit sanctus Carolus Borromæus. Et ad rem alia. Vide *n. 7.*

CASTITAS.

Vide *verb. Votum, art. 2, a n. 157 usque in finem.*

CASUS FORTUITUS.

Casus fortuitus quid sit? Vide *verb. Commodatum, n. 16.*

CASUS RESERVATI.

Vide *verb. Reservatio casuum.*

CATECHUMENI.

Catechumeni non ante, sed post baptismum veste candida sunt induendi. Vide *verb. Vestis, n. 18.*

Catechumeni an sint sepeliendi in ecclesiastica sepultura. Vide *verb. Sepultura, n. 172.*

Catechumeni unde dicti; tres eorum gradus, scilicet *Audientes, Genescentes et Competentes.* Vide *verb. Catechumeni, II, 451, num. 1 ad 5.*

Vario apud varias Ecclesias temporis spatio catechumenatus definitus fuit, *num. 6.*

Post longam probationem ad baptismum recipiantur, sed de tempore probationis nihil erat statutum, *num. 8 et 9.*

Missa Catechumenorum quid, *num. 7.*

CATENA.

Catenæ infamis pœna quid sit. Vide *verb. Pœna, art. 2, n. 5.*

CATHEDRATICUM (II, 457).

Cathedraticum quando introductum, et quid sit, cur sic dicatur, et etiam synodaticum. Vide *verb. Cathedraticum, n. 1, 2 et 3.*

Cathedratici origo, obligatio, quantitas, et tempus præstationi illius statutum. Vide *ibid. n. 29 et seq. ad 41.*

Nomine Solidi quid intelligatur, qualiter pro cathedratico solvendum, quidque ad id attendendum, *n. 4 ad 9.*

Cathedraticum est in iuribus episcopalibus, et adeo privilegiatum, ut in totum præscribi non possit, nec est a Tridentino sublatum: solvi tamen non debet in visitatione, sed extra, et in synodi celebratione, *num. 10 ad 15.*

Ad cathedraticum solvendum tenentur de jure omnes ecclesiæ sæculares, quod exponitur, *num. 16 ad 19.*

Regulares vero non tenentur solvere cathedraticum pro monasteriis et eorum ecclesiis regularibus, ubi ipsi resident, et divina peragunt, et quæ monasteriis contigua, seu immediate penes ipsas existunt: pro ecclesiis tamen sæcularibus, etc., quibus præsent, tenentur, etiamsi monasteriis aut eorum ecclesiis pleno jure sint incorporatæ, *num. 20 ad 22.*

Ad cathedratici, et synodatici tamen solutionem non tenentur, neque compelli possunt Fratres Sancti Joannis Hierosolymitani, sive eorum vicarii in parochialibus religioni prædictæ unitis, *num. 23.*

Ad complementum adducitur hic id, quod de cathedratico fuit novissime in concilio Romano celebrato anno 1725, a Benedicto XIII sancitum, *num. 24.*

Quædam colliguntur ab auctore Sacræ Congregationis resolutiones ad cathedraticum pertinentes, *n. 25 et seqq.*

CATOPTRICA.

Catoptrica quid. Vide *verb. Mundus, n. 208.*

CAUPO, CAUPONA.

Vide *verb. Taberna, Tabernarii per tot. et verb. Clericus, art. 5, a n. 10 ad 14.*

CAUSA EFFICIENS.

Causa efficiens, seu ministri matrimonii sunt ipsi contrahentes. Vide *verb. Matrimonium, art. 1, a n. 27 ad 32.*

CAUSÆ (II, 461).

Causæ omnes in prima instantia ab ordinariis sunt cognoscendæ, et quæ excipiantur. Vide *verb. Causæ, n. 1 et seqq.*

Quamplurima referuntur, quæ ad pertinentiam causarum pertinent stabilita in variis suis constitutionibus a Benedicto XIV, *num. 4 et seqq. ad n. 56.*

Varia corriguntur ab auctore probata, *ibid. in not.*

Causa quid sit; et in quo differat a lite et a questione, *num. 57.*

Causæ dividuntur in civiles, criminales et spirituales, *num. 58.*

Spiritualium cognitio ad quem spectet, *num. 59.*

Causæ majores reservantur Sedi apostolicæ, et præcipuæ enumerantur, *num. 40, 41.*

Gallorum contentiones circa hanc reservationem, *num. 42.*

Causæ cardinalium a Pontifice cognosci debent, *num. 43.*

Causas criminales, nisi specialiter commissas, vicarius expedire nequit, *num. 44.*

Quibus in causis matrimonialibus capitulum, sede vacante, procedere possit, *num. 45.*

Episcopo inferior ex delegatione causarum matrimonialium cognitionem habere potest, *num. 46.*

Causæ ecclesiasticæ, si coram ordinariis infra biennium non terminentur, liberum est partibus iudices superiores adire, *num. 47.*

In causa denegatæ, vel protractæ justitiæ archiepiscopus supplet negligentiam episcopi, *num. 48.*

Omnes causæ delegari possunt, *num. 49.*

Causas matrimoniales, quæ spectant ad episcopum jure ordinario, ipse committere potest decidendas doctoribus qui non sunt ejus vicarii, *num. 50.*

CAVENA.

Cavena et feudum de Cavena quid sit. Vide *verb. Feudum, art. 1, n. 28 et 29.*

CENSURA (II, 467).

CENSURA QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT CENSURAS IN GENERE.

Censura unde dicta, et quid sit declaratur. Vide *verb. Censura, n. 1, 2 et 3.*

Censuræ ecclesiasticæ proprie dictæ sunt tantum tres, excommunicatio, suspensio, et interdictum, et proponitur quibus eas ferendi potestas competat, *n. 4 ad 8.*

Fallitur auctor dum hoc loco ait, posse superiores locales censuram ferre in subditos. Recensentur porro casus, in quibus superiores possint sine consensu capituli generalis vel provincialis censuras ferre, *in nota ad num. 8.*

Erudite declaratur auctor in divisione censurarum, *in eadem nota.*

Censura ferri non potest nisi in delinquentes Christianos, in rationis capaces, et in subjectos jurisdictioni ferentis ipsam, *n. 9, 10 et 11.*

Communitas, aut collegium potest quidem ligari suspensione, et interdicto, minime tamen excommunicatione, *n. 12.*

Ex speciali jure non ligantur episcopi sententia generali suspensionis, aut interdicti, nisi de ipsis specialis mentio fiat, et sic etiam cardinales, *n. 13 et 14.*

Denique imperatores, et reges ob suæ dignitatis excellentiam censura aliqua ab episcopis ligari non possunt, *n. 15.*

Ad validitatem censuræ requiritur culpa gravis, et in suo genere completa cum contumacia, seu inobedientia delinquentis, et hæc per singula reserantur, *n. 16 ad 20 et n. 45 et seqq.*

Ad incurrendam censuram in foro externo requiritur sententia declaratoria commissi, cui est censura jure ipso alligata, non tamen in foro interno, *n. 47 et 48.*

Ad validitatem censuræ ferendæ ab homine requiritur etiam trina monitio, nisi urgens necessitas aliud suadeat, et traditur praxis, at non sic ad validitatem censuræ lætæ sententiæ a jure statutæ, *n. 21 ad 25.*

Censura interdicti potest infligi etiam ob peccatum alterius, non sic censura excommunicationis majoris, et suspensionis proprie et strictæ acceptæ, *n. 26, 27 et 28.*

Ab incurrendis censuris tres præcipuæ causæ excusant, et assignantur, *n. 29 ad 31.*

Quando appellatio fit post latam excommunicationem, etc., non habet vim suspendendi, sed solum devolvendi, ut superior possit cognoscere de iustitia censuræ, *n. 32.*